

Jeruzalem, Sur Baher

donderdag 15 augustus 2019

Jeruzalem is een smeltkroes van religies, een heilige plek voor zowel christenen, moslims en joden. De stad herbergt een van de heiligste en oudste moskeeën, de al Aqsa op de Haram al-Sharif (Tempelberg), die in het westen rust op de Klaagmuur, een restant van de tweede joodse tempel. Verderop is er de Heilige Grafkerk waar volgens christenen Jezus gekruisigd, begraven en verrezen is. Sinds de Israëlische bezetting van Oost-Jeruzalem in 1967 bouwt of breidt de regering in sneltempo nederzettingen uit en neemt het allerlei maatregelen om de demografische verhoudingen in het nadeel van de Palestijnen te wijzigen. In 1980 stemde het Israëlische parlement de Jeruzalemwet, een basiswet die een wet die de stad uitroept tot eeuwige en ondeelbare hoofdstad. De VN-Veiligheidsraad reageerde prompt met resolutie 478 die deze wet veroordeelt en als van 'nul en generlei waarde' bestempelt. Palestijnen die in Jeruzalem wonen zijn geen Israëlische staatsburgers en hebben een apart statuut (een Jeruzalem ID). Als ze willen bouwen, krijgen ze daarvoor zo goed als geen vergunning. Illegale bouwsels, volgens Israël hoewel het om bezet gebied gaat, krijgen systematisch te maken met een 'bevel tot vernietiging'. Ook veiligheidsargumenten kunnen aanleiding geven tot vernietigingen.

Op 22 juli vernietigde het Israëlische leger 71 Palestijnse woningen met explosieven en bulldozers in Sur Baher, ten zuiden van Oost-Jeruzalem. De huizen lagen nochtans in de A-zone die volgens de Oslo-akkoorden onder beheer staat van de Palestijnse Autoriteit, in 'afwachting' van een volwaardige Palestijnse staat.

Het leger trad uiterst gewelddadig op, gebruikte traangas en pepperspray tegen de families en een groep internationalen die de huizen wilden beschermen. Een van de getroffen bewoners, Ismail, vertelt ons dat ze de huizen onmiddellijk moesten ontruimen en geen tijd hadden om de inboedel te redden. "Ik heb alles verloren". Hij leeft nu met zijn vrouw en kinderen in een kamer in het huis van zijn vader. De huizen stonden te dicht bij het 'veiligheidshekken' van het Israëlische leger. Dat hekken scheidt in de A-zone Palestijnse huizen van Palestijnse huizen, wat er meteen op duidt dat het veiligheidsargument een drogreden is, anders zouden er geen honderdduizenden Palestijnen aan de 'verkeerde' kant van de muur/het hekken wonen.

De muur, het hekken en de huizenvernietigingen vormen onderdeel van een sluipend kolonisatieplan dat de Palestijnen in kleine reservaten moet terugdringen zodat Israël het land kan gebruiken voor nederzettingen, landbouw, industrie en apartheidswegen. Nadien mogen sommige Palestijnen er dan gaan werken aan een hongerloon. Kolonialisme in het kwadraat.

Meer informatie

www.icahd.org (The Israeli Committee Against House Demolitions (ICAHD))

www.aicnews.org (Alternative Information Center)

